

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Łodzi

LLO.410.016.01.2015

P/15/050

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Łodzi

ul. Kiłińskiego 210, 90-980 Łódź

T +48 42 239 32 00, F +48 42 239 32 90

llo@nik.gov.pl

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/15/050 – Działania organów administracji rządowej na rzecz bezpieczeństwa żywności
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Łodzi.
Kontrolerzy	Dariusz Nowak, doradca ekonomiczny – upoważnienie do kontroli n 97874 z dnia 2 października 2015 r. [akta kontroli, str. 1-2]
Jednostka kontrolowana	Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej ¹ w Łodzi, ul. Gdańska 38, 90-730 Łódź.
Kierownik jednostki kontrolowanej	Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ² w Łodzi Pan Marek Jacek Michałak. [akta kontroli, str. 3]

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie³ ocenia wykonywanie przez Inspektorat ustawowych zadań i podejmowanie działań na rzecz bezpieczeństwa żywności.

Prowadzone czynności kontrolne w tym zakresie były zgodne z kryteriami obowiązujących aktów prawnych, w szczególności z postanowieniami ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej⁴.

Prawidłowość prowadzonych postępowań w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego potwierdzono znikomą liczbą składanych odwołań od decyzji administracyjnych wydanych przez Wojewódzkiego Inspektora.

Procedury kontrolne stosowano z zachowaniem należytej staranności i zgodnie z zasadą legalizmu postępowania, przy stosowaniu właściwych standardów.

Działania inspektorów dokumentowane były zgodnie ze stanem faktycznym, kary nakładano uwzględniając postanowienia przepisów odpowiednich ustaw.

Skutecznie egzekwowano realizację wydanych decyzji, sprawdzając ich wykonanie na bieżąco (w trakcie kontroli – w zakresie ograniczenia wprowadzania do obrotu, wstrzymania wprowadzania do obrotu lub wycofania z obrotu produktów, albo niezwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości). Nie dokumentowano natomiast faktu sprawdzenia wykonania decyzji ze skutkiem natychmiastowym, bowiem ich wykonanie sprawdzano na bieżąco, w trakcie czynności kontrolnych.

Zapewniono realizację ustawowych zadań Inspekcji m.in. poprzez zgodność programów kontroli z zasadami wynikającymi z przepisów.

Rzetelne sprawozdania z działalności WIIH w Łodzi były terminowo przedkładane Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁵ i Wojewodzie.

Współpraca Inspektoratu, o której mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 marca 2002 r. w sprawie sposobu współdziałania organów Inspekcji Handlowej z powiatowym (miejskim) rzecznikiem konsumentów, organami administracji rządowej i samorządowej, organami kontroli oraz organizacjami pozarządowymi reprezentującymi interesy

¹Dalej „WIIH”, „Inspektorat”.

²Dalej „Inspektor” lub „Wojewódzki Inspektor”.

³Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen częściowych dotyczących działalności w badanym obszarze: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

⁴(Dz. U. z 2014 r., poz. 148 ze zm.), dalej „ustawa o Inspekcji Handlowej” lub „uih”.

⁵Dalej „UOKiK”.

konsumentów⁶, z rzecznikami praw konsumentów powołanymi przy terenowych organach administracji, w zakresie bezpieczeństwa żywności, miała charakter sporadyczny. Współpraca WIIH w Łodzi z Wojewódzką Inspekcją Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych⁷, np. w zakresie korzystania Inspektoratów z laboratoriów WIJHARS, przy badaniach pobranych próbek, wynikała z treści postanowień ustaw (oraz z umowy zawartej na szczeblu UOKiK),..

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Działania Inspekcji w zakresie zgodności z prawem

Opis stanu
faktycznego

W latach 2013-2015 (I połowa) Wojewódzki Inspektor ustalał kierunki działań Inspekcji oraz plany pracy, po uwzględnieniu w nich kontroli zleconych przez Prezesa UOKiK, a także potrzeb określonych przez Wojewodę⁸.

Kontrole prowadzone przez Inspektorat miały zazwyczaj charakter planowy. Podejmowano także kontrole nieplanowane, wynikające ze zgłoszonych sygnałów (skarg i informacji, w tym z innych organów i instytucji).

[akta kontroli, str. 4-228, 532-537]

Analiza sprawozdań i planów kontroli wykazała, że zrealizowano wyższą od planowanej liczbę kontroli (w 2013 r. o 4,2%, w 2014 r. o 10,6% i o 17,2% w pierwszym półroczu 2015 r.). Ponadto podejmowano kontrole nieplanowane.

W toku kontroli ujawniono nieprawidłowości, m.in. w zakresie:

- wprowadzania do obrotu przeterminowanych produktów, niewłaściwej ich jakości, a także niewiadomego pochodzenia,
- niewłaściwego (lub braku) oznaczenia (w tym rzetelności podawania informacji),
- naruszaniu interesów konsumenta poprzez zaniżanie gramatury produktów, niewłaściwą jakość, nieprawidłowości w funkcjonowaniu placówek, w tym gastronomicznych (uszczegółowienie z podaniem skali w pkt. 2 wystąpienia).

Inspektorat wykonywał dodatkowe kontrole nieplanowane, jako efekt zgłaszanych informacji (wynikających ze skarg lub innych sygnałów przekazywanych do WIIH w Łodzi).

Ustalono także, że sprawozdania z działalności Inspektoratu były przedstawiane Prezesowi UOKiK i Wojewodzie.

[akta kontroli, str. 229-294, 295-343, 532-537]

W WIIH w Łodzi prowadzona była lista rzeczoznawców do spraw jakości produktów lub usług. Nie zostali na nią wpisani jednak rzeczoznawcy z zakresu jakości artykułów/produktów rolno-spożywczych.

Analiza dokumentów kontroli prowadzonych przez WIIH ujawniła, że Inspektor nie korzystał w badanym okresie z opinii rzeczoznawców w zakresie artykułów żywnościowych.

[akta kontroli, str. 136-228, 229-273, 274-294, 295-343, 344-345, 538-541]

Według Inspektora, nieumieszczenie na prowadzonej liście rzeczoznawców z zakresu jakości artykułów/produktów rolno-spożywczych wynika przede wszystkim z faktu, iż przy dokonywaniu ocen jakości ww. artykułów wykorzystywane są specjalistyczne laboratoria i brak było potrzeby zatrudnienia dodatkowo rzeczoznawców z tej dziedziny.

[akta kontroli, str. 553-555]

W latach objętych kontrolą, w wyniku prowadzonego postępowania kontrolnego, wydanych zostało, na podstawie art.18 ust. 1 i 2 uih, łącznie 685 decyzji dotyczących ograniczenia wprowadzania do obrotu, wstrzymania wprowadzania do obrotu lub wycofania z obrotu produktów – albo niezwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

[akta kontroli, str. 549, 577-827]

W postępowaniu kontrolnym, poza programem kontroli, nie wykorzystywano dodatkowych procedur kontrolnych.

⁶(Dz. U. Nr 24, poz. 243), dalej „rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 marca 2002 r.”

⁷Dalej „WIJHARS”.

⁸np. w sprawie kontroli jednostek obrotu ziemniakami, drobiem, sprzedaży miodów, a także działań profilaktycznych i wychowawczych.

Analizie poddano, w pięciu wybranych celowo postępowaniach kontrolnych (spośród 10 spraw), programy kontroli stwierdzając, iż zawierały one elementy, wymagane postanowieniami art. 9a ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej. Zapewniono w nich realizację zadań Inspekcji poprzez zgodność z przepisami dotyczącymi kontrolowanego zakresu lub obszaru.

[akta kontroli, str. 346-403, 538-541]

W celu ustalenia prawidłowości stosowania procedur kontrolnych przez jednostkę podczas kontroli – na podstawie art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli⁹ – kontroler (po uzyskaniu zgody przedsiębiorcy) przeprowadził oględziny dwóch czynności kontrolnych wykonywanych przez inspektorów z WIH w Łodzi, w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Oględziny wykazały, że dokonywano czynności zgodnie z przyjętą w uih procedurą, a czynności kontrolerzy dokumentowali w sposób rzetelny.

Analiza wystawianych do kontroli upoważnień wykazała, że zawarto w nich elementy wymagane postanowieniami art. 13 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej.

[akta kontroli, str.404-408, 409-531]

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości

Ocena
częstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

2. Egzekwowanie przez Inspekcję wydanych zaleceń pokontrolnych

Opis stanu
faktycznego

Głównymi nieprawidłowościami stwierdzonymi podczas prowadzonych przez pracowników Inspektoratu kontroli w poszczególnych rodzajach artykułów rolno-spożywczych, wskazanych w pkt. 1 wystąpienia, były naruszenia:

- zgodności produktu z obowiązującymi przepisami i deklaracją (nieprawidłowości stwierdzono na poziomie 8,9% w 2013 r., 8% w 2014 r. i 10,9% w pierwszym półroczu 2015 r.),
- prawidłowości oznakowania (odpowiednio w latach 13,4%, 23% i 23,9%),
- warunków przechowywania (10,4%, 10,4%, i 10,5%),
- identyfikowalności produktów (0,4%, 0,7% i 0,3%).

[akta kontroli, str. 532-537]

Najwięcej nieprawidłowości dotyczyło jaj i ryb w zakresie zgodności produktu z obowiązującymi przepisami oraz deklaracją (dla jaj w 2013 i 2014 r. 38,5%, dla ryb odpowiednio: 33,3% i 50%) i prawidłowości oznakowania (dla jaj w 2013 r. 75%, ryb 19,7%, a w 2014 r. odpowiednio: 48,% i 37,1%; w 2015 r. wskaźnik nieprawidłowości dla ryb wynosił 44,1%). Niewłaściwe warunki przechowywania dotyczyły natomiast przede wszystkim mięsa i ryb dla mięsa w poszczególnych latach 3,7%,7,7% i 5,1% dla ryb 4,4%,5%,6,1%).

[akta kontroli, str. 532-537]

Inspektorat kontrolował realizację wydanych decyzji, zwłaszcza w zakresie ograniczenia wprowadzania do obrotu, wstrzymania wprowadzania do obrotu lub wycofania z obrotu produktów, albo niezwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Wydane decyzje miały rygor natychmiastowej wykonalności i sprawdzano je jeszcze w trakcie kontroli (w pełnym zakresie).

Nie odnotowywano natomiast tego faktu w protokołach (na 11 analizowanych spraw tylko w jednym przypadku sporządzono adnotację, iż wg ustnego oświadczenia – wycofane towary zostały zagospodarowane we własnym zakresie).

⁹Dz. U. z 2015 r., poz. 1096, dalej „ustawa o Najwyższej Izbie Kontroli” lub „ustawa o NIK”,

Według wyjaśnień Pana Inspektora – obowiązek dokumentowania w protokole istnieje jedynie w przypadku niewykonania decyzji, bowiem wiąże się to z sankcją i rodzi skutki prawne w postaci skierowania sprawy do sądu.

[akta kontroli, str. 538-541]

W badanym okresie, poza decyzjami wydanymi w trakcie kontroli, Inspektor wydał:

- 287 decyzji (na podstawie art. 40a ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych¹⁰ oraz
- 8 decyzji w związku z postanowieniami art. 25 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym¹¹).

Decyzje te zostały wydane ze względu na wprowadzenie do obrotu artykułów nieodpowiedniej jakości handlowej z uwagi na brak wymaganych oznaczeń, zafalszowanie co do nazwy, składu, klasy wagowej, daty ważności, konwencjonalnych oznakowań – w sposób sugerujący ekologiczne metody produkcji.

[akta kontroli, str. 229-294, 295-343]

Analiza rejestrów skarg i wniosków ujawniła, że w latach 2013 - I połowa 2015 wpłynęło do Wojewódzkiego Inspektora 937 skarg dotyczących artykułów rolno-spożywczych (w tym 16 skarg i informacji pochodzących z innych instytucji) – w poszczególnych latach objętych kontrolą odpowiednio: 382, 394 i 161.

Dotyczyły one przede wszystkim:

- wprowadzenia do obrotu przeterminowanych produktów,
- złej jakości produktów (w tym fałszowania alkoholu w gastronomii),
- niewłaściwego oznakowania produktów,
- braku wywieszek cenowych lub niezgodności cen z deklarowanymi,
- sprzedaży alkoholu niewiadomego pochodzenia lub bez zezwolenia,
- niewydawania paragonów.

[akta kontroli, str. 548]

Wszystkie skargi zostały wykorzystane jako źródło informacji w prowadzonych kontrolach, realizowanych w ramach kontroli planowych lub doraźnych.

Odpowiedzi na skargi udzielano zainteresowanym na zasadach określonych w kpa, natomiast informacje o wprowadzeniu do obrotu przeterminowanych produktów, sprawdzane w trakcie kontroli, w trybie decyzji, były wycofywane z obrotu (przykładowo zarejestrowane w 2015 r. przez Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych – dalej „ŻG” – skargi w 48 poz. – do dnia 5.10.2015 r. – tylko w trzech przypadkach nie zostały sprawdzone w toku kontroli; w 2014 r. na 60 poz. w toku kontroli zbadano 59 sygnałów, w 2013 r. na 54 – wszystkie zbadano w kontrolach). O nieprawidłowościach zawiadamiano zainteresowane instytucje¹².

Łączna kwota grzywien (przewidzianych w art. 38 i art. 39 uih) nałożonych w poszczególnych latach objętych kontrolą po postępowaniach kontrolnych, dotyczących artykułów rolno-spożywczych wyniosła 600 zł, w związku z uniemożliwieniem przeprowadzenia kontroli przez dwie osoby (w jednym podmiocie).

W omawianym okresie nie było przypadków zastosowania sankcji wynikających z art. 38 ustawy o inspekcji handlowej.

[akta kontroli, str. 538-541, 556, 828-865]

W kontrolowanym okresie inspektorzy WIIH w Łodzi, badając branżę spożywczą, nałożyli 1546 mandatów karnych na kwotę 283.990 zł¹³.

Ponadto, w wyniku przeprowadzenia postępowań, Wojewódzki Inspektor wymierzył przedsiębiorcom kary pieniężne na kwotę 336.875 zł, w tym:

- 329.525 zł na podstawie art. 40a ustawy z dnia 21 grudnia 2000 o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,

¹⁰(Dz. U. z 2015, poz. 678), dalej „ustawa o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych”.

¹¹(Dz. U. Nr 116, poz. 975),

¹²(np. Powiatowe Stacje Sanitarno-Epidemiologiczne, WIJHARS, urzędy skarbowe lub celne).

¹³Podstawą było udzielenie uprawnień do nakładania mandatów przez Wojewódzkiego Inspektora dla pracowników WIIH, w związku z treścią Rozporządzenia Prezesa Rady ministrów z dnia 8 kwietnia 2003 r. w sprawie nadania inspektorom Inspekcji Handlowej uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz.U. Nr 63, poz. 587 ze zm.)

- 4 tys. zł w związku z sankcją przewidzianą w art. 25 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym¹⁴,
- 3.350 zł na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług¹⁵.

[akta kontroli, str. 556]

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości

Ocena
częstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie egzekwowanie zaleceń pokontrolnych.

3. Współpraca pomiędzy Inspekcjami

Opis stanu
faktycznego

Wojewódzki Inspektor zawarł porozumienia o współpracy w zakresie bezpieczeństwa żywności z Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym w Łodzi oraz Łódzkim Wojewódzkim Lekarzem Weterynarii w Łodzi.

Według porozumień, współpraca polegała na:

- wzajemnym przekazywaniu informacji dotyczących naruszeń obowiązujących przepisów w zakresie bezpieczeństwa żywności,
- przekazywaniu negatywnych wyników badań laboratoryjnych,
- bieżącym korzystaniu z rejestrów podmiotów przechowujących lub wprowadzających do obrotu środki spożywcze prowadzonych przez Państwowego Inspektora Sanitarnego, czy też rejestrów zakładów prowadzonych przez Głównego Inspektora Weterynarii.

[akta kontroli, str. 545-547]

Nie zawarto odrębnego porozumienia z WIJHARS w Łodzi. Bieżąca współpraca obu inspekcji wynikała z obowiązujących przepisów i polegała m.in. na przekazywaniu informacji dotyczących wprowadzania do obrotu, przez producentów, artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości, w tym zafałszowanych, bez wymaganych oznaczeń lub oznaczonych niezgodnie z obowiązującymi przepisami, a także oznaczonych w sposób wprowadzający konsumentów w błąd.

Ponadto Inspektorat w Łodzi – w ramach porozumienia zawartego pomiędzy Prezesem UOKiK, a Głównym Inspektorem IJHARS – korzystał z laboratoriów podległych GIJHARS, w których przeprowadzane były bezpłatne badania artykułów rolno-spożywczych (m.in. badania próbek kontrolnych lub pod kątem obecności GMO i np. koniny)

[akta kontroli, str. 550-552]

Z wyjaśnień Inspektora wynika, że podejmowano bieżące działania o charakterze wymiany informacji pomiędzy Inspekcjami. Współpraca polegała m.in. na informowaniu właściwych organów o stwierdzonych w toku kontroli nieprawidłowościach.

[akta kontroli, str. 550-552]

Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Łodzi skierował do innych organów informacje o nieprawidłowościach ogółem:

- 224 (w tym 49 do powiatowych inspektorów sanitarnych i inspektorów weterynarii, 65 do WIJHARS) w 2013 r.;
- 332 (w tym 40 do PIS i IW, 51 do WIJHARS) w 2014 r.;
- 102 (w tym 13 do PIS i IW, 14 do WIJHARS) w I półroczu 2015 r.

Przekazywano także informacje i skargi, których rozpatrzenie nie leżało w kompetencji Inspekcji Handlowej, w tym:

- 11 spraw w 2013 r. (w tym m.in. 4 do PIS, 5 do WIJHARS);
- 10 spraw w 2014 r. (w tym m.in. 2 do PIS, 7 do WIJHARS);
- 9 spraw w I półroczu 2015 r. (w tym m.in. 4 do PIS, 2 WIJHARS),

[akta kontroli, str. 229-294, 295-343, 551, 828-865]

Wykorzystywano także informacje (nie tylko dotyczące żywności) przekazywane przez inne organy w toku prowadzonych działań kontrolnych. Do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi takich informacji wpłynęło :

¹⁴(Dz. U. z 2015 r. poz. 497).

¹⁵(Dz. U. z 2014 r., poz. 915).

- 12 w 2013 r. (w tym m.in 2 z PIS, 1 z Inspektoratu Weterynarii),
- 12 w 2014 r. (w tym m.in 3 z PIS 1 WIJHARS),
- cztery – w I półroczu 2015 r (w tym m.in 1 z PIS, 1 z WIJHARS).

[akta kontroli, str.229-294, 295-343, 551]

W latach objętych kontrolą, WIH nie przekazał właściwej miejscowo delegaturze UOKiK¹⁶ wyników kontroli dotyczącej artykułów rolno-spożywczych, które mogły stać się podstawą wszczęcia przez delegatury postępowania na podstawie odrębnych przepisów.

[akta kontroli, str. 553]

Według wyjaśnień Inspektora, w 2013 r.– przesłano jedną informację do Dyrektora Delegatury UOKiK w Łodzi, z wnioskiem o rozważenie zasadności podjęcia wobec przedsiębiorców działań prawnych, w ramach ustawowych upoważnień związku z reklamą, promocją napojów alkoholowych, która mogła stanowić czyn nieuczciwej konkurencji w myśl art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji¹⁷. Sprawa ta została przekazana do Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Warszawie.

Również Delegatura UOKiK w Łodzi przekazała do Inspektoratu w Łodzi dwie informacje (po jednej w 2013 r. i w 2014 r.) dotyczące niewłaściwej jakości kielbasy żywieckiej oraz sprzedaży „dopalaczy”.

Po otrzymaniu informacji podjęto czynności kontrolne, udzielono odpowiedzi zainteresowanym, a ponadto poinformowano inne organy o nieprawidłowościach.

[akta kontroli, str. 552]

W okresie objętym kontrolą WIH współpracował z powiatowymi (miejskimi) rzecznikami konsumentów i organizacjami pozarządowymi, reprezentującymi interesy konsumentów, ale dotyczyło to jednostkowych faktów informowania o zgłoszonych przez konsumentów nieprawidłowościach.

W ramach współpracy z powiatowymi rzecznikami konsumentów (z Belchatowa, Piotrkowa Trybunalskiego, Radomska) do Inspektoratu w Łodzi wpłynęły trzy informacje w 2013 r. (dotyczyły: tytoniu, dopalaczy, nieuwidaczniania cen). Informacje te zostały wpisane do rejestru skarg i wniosków i wykorzystane w toku prowadzonych działań. O wynikach postępowań powiadomiono rzeczników.

[akta kontroli, str. 551]

Z informacji zasięgniętej u czterech z 24 powiatowych (miejskich) rzeczników konsumenta wynikało, że w badanym okresie do ich biur nie wpłynęły skargi konsumentów dotyczące jakości artykułów rolno-spożywczych.

[akta kontroli, str. 557-575]

Miejski Rzecznik Konsumentów w Skierniewicach wskazał, że współpraca przewidziana w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 marca 2002 r. prowadzona jest na bieżąco, z pracownikami delegatury Inspekcji w Skierniewicach poprzez spotkania robocze, przekazywanie informacji i wymianę poglądów za pośrednictwem rozmów telefonicznych. W ramach tej współpracy rzecznik informuje konsumentów o możliwości rozpatrzenia ich spraw, w drodze mediacji prowadzonych przez Inspekcję.

[akta kontroli, str. 576]

W ocenie NIK, możliwości współpracy z organizacjami konsumenckimi (wynikające z treści rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 marca 2002 r.) nie zostały jednak wyczerpane. Wprawdzie rzecznicy od których uzyskano informację wskazywali na brak sygnałów od konsumentów w zakresie jakości artykułów rolno-spożywczych, ale liczba skarg przyjętych przez WIH wskazuje na dużą skalę zjawiska. Stąd też – w ocenie Izby – istnieje potrzeba przekazania rzecznikom informacji o praktykach rynkowych naruszających prawa konsumentów (wynikających ze skarg), a ponadto współdziałanie – jako dobra praktyka – mogłyby przybierać np. formę szkoleń dla nowo mianowanych rzeczników, w zakresie uprawnień Inspekcji przy mediacjach i polubownego sądownictwa konsumenckiego.

¹⁶Na podstawie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 marca 2002 r..
¹⁷ Dz. U. z 2003r. nr 153, poz. 1503 ze zm.

Ustalono
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości

Ocena
częstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

IV. Uwagi i wnioski

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, nie formułuje wniosków pokontrolnych.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Łodzi.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania
uwag i wykonania
wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Łódź, dnia 15 grudnia 2015 r.

Kontroler

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Łodzi

Dyrektor
Przemysław Szewczyk

Dariusz Nowak
doradca ekonomiczny

podpis

podpis